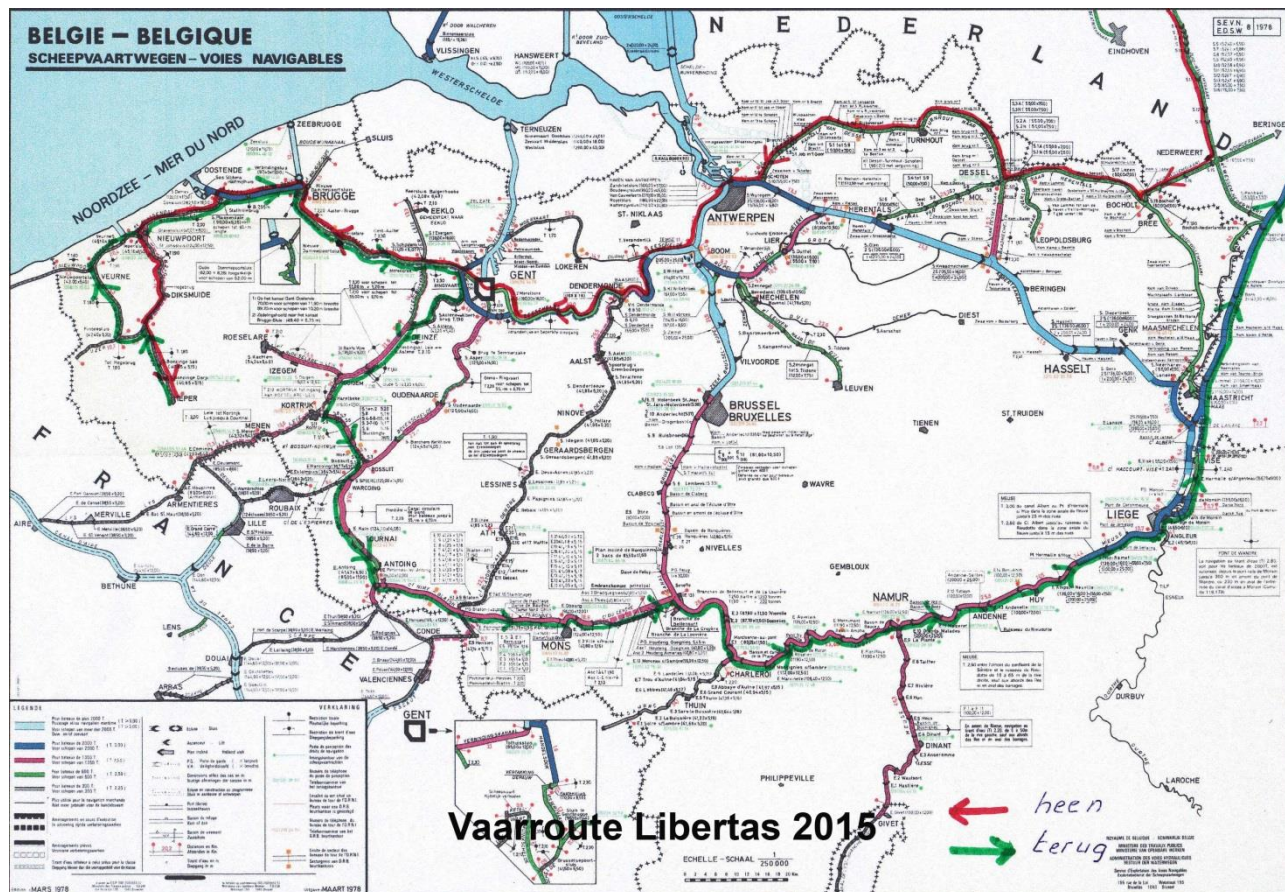

Vaartocht met de Libertas door België, in 2015

Op 11 mei vertrokken we op onze eerste vakantiedag in de middag richting Sneek. Ons eerste doel was Kraggenburg, waar het Bege-vaarders weekend gehouden zou worden. Dit was als vanouds weer zeer geslaagd. Na afloop op zondagmiddag zetten we weer koers richting Friesland wegens een aantal verjaardagen in de familie. Tussendoor voeren we o.a. naar Harlingen, Franeker, Sneek, Workum en flink wat dorpen in die buurten. Helaas liet het weer ons zo nu en dan in de steek en hadden we vaak de kachel aan. Voorlopig de laatste verjaardag was op zaterdag 13 juni in Woudsend, waar onze oudste kleindochter haar 18de verjaardag vierde. Zondagmiddag 14 juni gingen we dan eindelijk echt op reis. Via Lemmer over het IJsselmeer naar Lelystad en vandaar uit naar Muiden. Daarna over de Vecht en het Amsterdam- Rijnkanaal naar Wijk bij Duurstede. Via de Waal, kanaal van St Andries, de Maas, het nieuwe Maximakanaal en de Zuid-Willemsvaart naar Veghel. Hier vandaan bereikten we via Helmond en Weert de Belgische grens.

In Weert hadden we nog regen, maar toen we bij onze zuiderburen aankwamen scheen de zon volop, heel opvallend. In Bocholt voeren we sluis 18 in, waar we het vaarvignet voor de Vlaamse waterwegen moesten aanschaffen. Een vriendelijke sluismeester zag er op toe dat de bijbehorende sticker op de juiste plaats op de spiegel werd geplakt. Pas daarna werd de sluis geopend en konden we weer verder.

Onze eerste Belgische halteplaats was Bocholt, aan de Zuid-Willemsvaart. Een leuke haven met gratis stroom en water. Er lagen veel Nederlandse boten, waarvan de meeste bemanningen speciaal voor het fietsen komen, zo vernamen wij. Er zijn veel fietspaden in de buurt.

we de vogels hoorden fluiten, zo midden in het bos. Vlakbij ligt ook het vakantiepark de Vossemeren van Center Parcs. In de jachthaven was gelukkig weer Wifi, zodat we het thuisfront even een berichtje konden sturen. Vrijdag 26 juni voeren we verder naar de plaats Kerkhoven aan het kanaal naar Beverlo. Daar lag een prachtige haven, volgens de havenmeester van de Meerpaal in Lommel. Vanaf het Bocholt- Herentals voeren we het kanaal naar Beverlo op, in de richting van Leopoldsburg. Het eerste stuk voeren we langs jachthaven, de Blauwe Kei, waar alleen maar een

paar steigertjes waren. Verderop kwamen we bij een antieke brug, die aangelegd was voor het personeel van een fabriek. De portier van deze fabriek opent op verzoek de brug, wat erg vlot ging. Na deze brug veranderde het landschap en voeren we tussen de waterlelies in een bosrijke omgeving. Na ongeveer 12 km kwamen we bij jachthaven De Blauwe Reiger aan, bij de plaats Kerkhoven, een onderdeel van Lommel. Dit is in feite gewoon een erg lange aanlegplaats, voorzien van steigers met stroomaansluitingen. We vonden een plaatsje, vlak voor het clubgebouw, waar we de boot tegen een mooie graswal konden aanleggen. De havenmeester was een "oud schipper", die erg vriendelijk was. In het clubgebouw mochten we gebruik maken van de douche, wasmachine en droger, dus dat was dik voor elkaar. Omdat op zondag de bruggen in het kanaal Dessel - Turnhout - Schoten niet bediend worden, spraken we af om tot maandag te blijven. Maandagochtend (29 juni) voeren we weer terug naar het kanaal Bocholt- Herentals. Na het passeren van 3 sluizen, vlak achter elkaar voeren we na de kruising het kanaal Dessel - Turnhout - Schoten op. Na een afstand van ongeveer 26 km kwamen we bij Turnhout aan. Hier is een mooie jachthaven aangelegd, op loopafstand van het centrum. Op één minuut afstand een winkelcentrum met allerlei winkels, waaronder twee supermarkten. Omdat we lid zijn van het Verbond van Vlaamse Watersportverenigingen (de VVW) kregen we één nacht gratis liggeld. Het was erg warm in Turnhout, eigenlijk was een plaats in de schaduw op de boot nog het beste.

Dinsdag 30 juni hebben we de stad verkend. Van de havenmeester hadden we een plattegrond gekregen zodat we de mooiste plekjes van Turnhout konden vinden. Vooral het Begijnhof was zeer de moeite waard. Ooit hebben er 350 begijnen gewoond. Wanneer je een poort uit het jaar 1700 passeert, kom je in een oase van rust, hoewel het midden in de stad ligt. Verder zagen we het kasteel van de hertogen van Brabant, de gevangenis en de grote Markt. Natuurlijk zijn ook al de bekende winkelketens vertegenwoordigd in Turnhout. Tegenover de jachthaven lag een groot terras waar tot laat in de avond vertier was.

Woensdagmorgen (01 juli) om 09:00 uur meldden we ons, via de marifoon, aan bij de centrale bediening Rijkvorsel, waar vandaan alle bruggen op afstand bediend worden. Zodra we ons meldden bij een brug, werd die ook direct bediend, werkelijk een zeer vlotte bediening. Zo passeerden we zeer vlot 10 bruggen. Sluis 1 werd ook nog bediend door de centrale, maar daarna volgden 9 sluizen tot vlak voor Antwerpen, die we telefonisch moesten aanvragen. Dit duurde helaas allemaal veel langer, omdat één ploeg meerdere sluizen bedient. Maar tegen 15:30 uur kwamen we aan bij de jachthaven van Sint Job in 't Goor, gelegen tussen sluis 4 en 5. De havenmeester gaf ons een mooi plaatsje tegen de zijkant van het havengebouw, gelegen in de schaduw. Op dat moment was het 40 graden in de boot.

En zelfs om 21:30 uur was het nog steeds 33 graden. Maar goed de douche was vlakbij, we hadden stroom voor de ventilator en de koelkast, en water en Wifi. En dat alles voor slechts € 6, - per nacht. Donderdagochtend, 02 juli haalden we een brood bij de bakker, vlak naast sluis 4 en liepen daarna even bij de sluismeester langs om ons aan te melden voor schutten. Hij zou juist op de brommer naar sluis 5, om een vrachtschip omhoog te schutten.

Daarna konden wij invaren om omlaag te schutten. Dus wij als een speer de touwen los. Alles ging vlot en daarna konden we onze weg vervolgen. Verderop bij een brug moesten we wel weer ruim een half uur wachten, omdat de brugwachter ook nog 2 sluizen moest bedienen. Dan kost het wat extra tijd, maar over het algemeen was het personeel vriendelijk en van goede wil. Na sluis 10 bij Schoten voeren we naar stuurboord, het Albertkanaal op. Vanaf hier was het nog 9 km naar het Willemdok (de jachthaven) in Antwerpen. Na het rustige kanaal kwamen we nu weer grote schepen tegen. Tegen 12:45 uur lagen we bij de Siberiabrug, die na 10 minuten open ging voor ons. De laatste brug, de Londenbrug, geeft toegang tot de jachthaven. Om 14:00 uur lagen we op een mooie plaats in de haven.

Door de warmte, ruim 34 graden, deden we de eerste dagen erg rustig aan. Veel te warm om de stad in te gaan. Er was van alles te doen, dus we bleven een aantal dagen extra. Zondag was koopzondag en de start van de Solden, de uitverkoop. Maandag 06 juli startte de derde etappe van de Tour de France vanuit Antwerpen, vlak bij de haven en was er de hele dag veel te doen. De weersvoorspelling beloofde wat minder warm weer, wat we niet erg vonden, zo na al die hitte!

Ondanks de warmte zijn we er toch wel op uit geweest in Antwerpen. Zoals vrijdag naar Chinatown, vlak bij het Centraal Station. Heel apart, het is net of je in China loopt. Chinese supermarkten, eethuizen, kleermakers, van alles wat. Zondags uiteraard ook naar de vogeltjesmarkt. Waar vroeger op het plein de markt was, is nu een theater gebouwd. Maar in de straten er om heen is van alles te koop en te doen.

Maandag 06 juli was de dag van de start van de Tour de France. Een straat vanaf de haven verwijderd zou de Tour langs komen. Om 11:10 uur was er eerst de reclamekaravaan. Eén groot spektakel, bijna een uur lang. De meest vreemde voertuigen van allerhande bedrijven. Er werd van alles gegooid aan reclamemateriaal, het leek wel Carnaval. Alles staat op de film uiteraard. Om 12:10 werden de renners voorgesteld op de Grote Markt. Daar was echter geen doorkomen aan. Dus

hadden we eerst een broodje gekocht en zijn later naar de Paardenmarkt gelopen, waar de Tour langs zou komen. Hier vonden we een mooie rustige plaats, waar ik mooi filmen kon. Al ruim van te voren kwamen er verslaggevers op motoren langs, politiemotors, officials en de wagens van de ploegleiders met reservemateriaal. Om 13:15 uur volgden de renners, ruim 200. Binnen een minuut is dan het hele circus voorbij. Indrukwekkend om het eens mee te maken. 's Avonds hebben we visite gehad van Belgische vrienden van de Bege-club en

woensdagavond zijn we met een ander Belgisch paar uit eten geweest.

Deze mensen zijn allemaal lid van de Bege-club en wonen in de buurt van Antwerpen.

Na een paar koelere dagen hebben we nog gewandeld en gefietst in de buurt van de haven.

Vrijdagochtend (10 juli) om 08:30 uur verlieten we het Willemdok weer via de Londenbrug en konden aansluitend direct de Kattendijksluis in varen, die al open stond. Het schutten nam nogal wat tijd, of zoals de sluismeester zelf tegen ons zei: “het gaat hier allemaal wat traag”.

Maar om 09:15 uur draaiden we dan de Schelde op, richting Gent. Dat is 90 km varen, maar met opkomend water op de Schelde hadden we dan de stroom mee. Het was toen 2 uur vóór hoog water en omdat het in Gent drie en een half uur later hoog water is, konden we bijna 6 uur gebruik maken van de stroom. Met een vaartje van ruim 15 km p/u moest het goed komen. En het kwam goed, want al vóór 15:00 uur waren we bij de sluis van Merelbeke, bij Gent.

Het schutten ging vlot en een kwartier later lagen we al in de jachthaven van Merelbeke. Een leuke haven waar je gratis de was kan doen. Zaterdagochtend voeren we via de Ringvaart naar de

jachthaven Gent Leie, die dicht bij het centrum ligt. In 10 minuten fietsten we langs de Leie naar de stad, waar het erg druk was. Maar Gent is natuurlijk een prachtige stad, met zeer veel terrassen, waar ook wij genoten van een heerlijk glas Gildebier. Door de straten rijden veel koetsen met toeristen en in de grachten varen volop rondvaart bootjes. Bij de Graslei waren ze druk bezig om diverse podia op te bouwen voor de komende Gentse dagen, een week later. Maar daar bleven we niet op wachten.

Maandagochtend (13 juli) om 09:00 uur verlieten we Gent via de ringvaart, met wat regenachtig weer. Na een paar kilometer kwamen we bij de afslag van het kanaal Gent – Oostende, waar we ruim 30 km zouden varen. Het was een saai kanaal met wat begroeiing aan de kant. Pas na Beernem werd het landschap mooier en leek het of we door een bos voeren. Na de keersluis bij Beernem (die gewoon open staat) werd het kanaal erg smal. Spoedig zaten we achter een Nederlands vrachtschip, dat erg langzaam voer, omdat het niet erg diep was. Zo sukkelden we met een gangetje van amper 5 km p/u naar de ophaalbrug van Moerbrugge. Omdat het nog maar 4,5 km tot de haven was en

er verderop nog een ophaalbrug was, had het geen zin om het vrachtschip voorbij te varen.

Even na 14:00 uur bereikten we jachthaven Flandria in Brugge. Een zeer vriendelijke havenmeester wees ons een mooi plekje. De volgende dag deden we 's morgens eerst de boodschappen en toen het 's middags droog was gingen we de stad in, op 10 minuten lopen. In het centrum was het erg druk. Op een parkeerterrein, vlak bij de jachthaven stond het vol met bussen, dus we hadden er al op gerekend. In Brugge kun je

zowat elk huis wel op de foto zetten, wat een historische gebouwen zie je daar. Heel veel winkels waar Belgisch bier verkocht wordt en ook chocoladewinkels. En uiteraard de nodige frietkotten. Na de Grote Markt en andere high lights kwamen we bij “ the beerwall”, waar binnen, in een

pand met veel vitrines langs de wanden, wel 1130 soorten bier stonden met bij behorende glazen. Je kon er uiteraard ook de nodige proeven, wat we natuurlijk deden. Woensdag 15 juli zijn we nog in Brugge gebleven. Helaas vielen er regelmatig buien, maar dat hield de toeristen niet weg. Ook nu was het weer zeer druk. We hebben het Begijnhof nog bekeken, waar sinds 1930 nog steeds Benedictinessen-nonnen wonen. Donderdagochtend (16 juli) meldden we ons via de marifoon voor een opening van de Katelijnepoortbrug. Deze brug ligt in de ringvaart om Brugge heen en wordt centraal bediend, evenals nog ongeveer 10 bruggen en een sluis. Eerst kwam er een groot vrachtschip als tegenligger en toen mochten wij passeren. Met ons nog een paar plezierjachten en bij de volgende jachthaven kwamen er nog een aantal bij. Al met al een konvooi van zo'n 9 boten, die steeds achter elkaar door de brug moesten. Een dik uur later hadden we Brugge toch verlaten. De meeste boten gingen met flinke snelheid verder. Tegen 12 uur kwamen we bij Plassendale aan. Rechtdoor kun je dan naar Oostende, maar daar is voor de pleziervaart niet veel afmeer gelegenheid. Je moet een aantal sluizen door en dan kom je in de zeehaven. Daarom gingen wij naar links, de openstaande sluis in het kanaal Plassendale - Nieuwpoort in. Daar lag alweer een aantal grote jachten te wachten tot de brug open ging. Wij vonden het welletjes en kregen van de bediening toestemming om in de sluis te blijven liggen. Het is een vrij brede sluiskom en dan lig je niemand in de weg. Omdat de sluisdeuren open staan en de bruggen dicht, lig je er erg rustig. Van daaruit zijn

we op de fiets naar Oostende geweest. Veel nieuwbouw omdat er in de oorlog veel vernield is. Toen we op het einde van de middag weer bij de sluis kwamen, lagen er veel boten in de kom. Het bleek dat die nog naar Brugge wilden varen, maar eerst allemaal gecontroleerd moesten worden op papieren en evt. drankgebruik, door de waterpolitie. Door de bruggen gesloten te houden kon niemand de sluis verlaten. Ook wij kregen 2 politieagenten aan boord. Ze vroegen of wij al eens gecontroleerd waren, waarop ik antwoordde: “in de 46 jaar dat we varen, zijn wij nog nooit gecontroleerd, dus dat moet maar eens gebeuren”.

Ze waren zeer vriendelijk en vonden het zelfs goed dat wij een foto van hen maakten. Ze namen ruimschoots de tijd en aan de hand van hun vragenlijst kwamen alle papieren aan de orde, zoals: eigendomspapieren van de boot, marifooncertificaat, marifoonvergunning, het Vlaamse vaarvignet, vaarbewijs en verder alle gegevens van de boot. Alle papieren werden in orde bevonden. Op het eind mocht ik nog even

blazen. Het was in principe niet nodig, omdat we stil lagen, maar ze hadden er zelf ook plezier in en gunden ons een lolletje. Vriendelijk namen ze weer afscheid en wensten ons nog een fijne vakantie toe. Ook de andere schepen mochten hun reis weer vervolgen en toen hadden we de sluis weer voor ons alleen.

Vrijdagochtend (17 juli) riepen we de sluismeester weer op, die de brug voor ons opende en meldde dat de volgende brug (3 km verder) om 12 uur bediend werd wegens blokvaart (konvooivaart). Dat was bij Oudenburg, dus daar hadden we mooi te tijd om brood te kopen bij de bakker. Iets voor 12

uur kwam er een gele auto aanrijden en werd ons via de marifoon gevraagd of we er klaar voor waren. Uiteraard en dus gooiden we de touwen los. We bleken de enige boot ze zijn en de brugwachter vertelde dat hij helemaal meereed tot Nieuwpoort, zo'n 15 km verderop. Steeds als we bij een volgende brug kwamen, ging deze vlot open. Via de Sint Jorissluis kwamen we om 14:30 uur aan in de jachthaven VVW De Westhoek. Hier vonden we een mooi plaatsje met een prima Wifi verbinding, dus kreeg het thuisfront weer een berichtje van ons.

Jachthaven VVW de Westhoek is gelegen in een spaarbekken en geeft toegang tot de IJzer. Er was genoeg ruimte aan de passantensteiger. Rond 17 uur was de havenmeester in zijn kantoor, zodat we ons konden aanmelden. Joke had ondertussen de wasmachine al gevonden, zodat de was gedaan kon worden. Zaterdagmorgen (met mooi weer) eerst de weekend boodschappen gedaan, daarna koffie gedronken en de boot schoon gemaakt. Dat was onderhand wel weer eens nodig. Rond 12 uur

glom de boot weer en na een boterham zijn we op de fiets Nieuwpoort in gegaan. We kwamen eerst langs het sluizencomplex de Ganzenpoot. In een ruime kom, komen 6 sluizen bij elkaar: 3 schutsluizen en 3 spuisluizen. De kom is in de vorm van een ganzenpoot,

dus vandaar de naam. Ook staat er een groot monument, ter nagedachtenis aan de Eerste Wereldoorlog. Via een mooi fietspad kwamen we spoedig bij Nieuwpoort aan Zee. Een brede boulevard met fraaie appartementsgebouwen. Vanaf het sluizencomplex liep er een vaargeul, die rechtstreeks in zee uit kwam. Ook lagen daarin nog een paar jachthavens. Er voeren veel zeilboten de zee op en ook een aantal motorboten. Bij de kust liep een lange pier de zee in. Aan de leuningen waren stellages, waaraan kruisnetten hingen. Voor € 2,10 mocht je een uur vissen. Dat kwam er op neer dat je het net in zee kon laten zakken en weer ophalen. Er werd volop gebruik van gemaakt. Later fietsten we via een lange straat, evenwijdig aan de kust, waar allerlei dure winkels gevestigd waren. Het leek Scheveningen wel. Hierna gingen we terug naar het oude gedeelte van Nieuwpoort en kwamen we bij een kunstmarkt, in één van de winkelstraten, die hiervoor was afgezet. Al met al een drukke dag en tegen 18 uur waren we terug bij de boot. Zondagmorgen 19 juli werden we met regen wakker. Volgens buienradar zou dit de hele ochtend duren. Tegen 11:30 uur hadden we water getankt en was het droog. We voeren de IJzer op in de richting Diksmuide. Na ongeveer 6 km, kwamen we bij een aanlegplaats en was het tijd voor een broodje. Het was ondertussen prachtig weer geworden en we besloten om de rest van de dag maar te blijven liggen. Af en toe kwam er een boot voorbij, maar verder was het heerlijk rustig. In Nieuwpoort hadden we een verse kip gekocht, dus 's avonds lekker kip gegeten en de volgende morgen maar weer verder!

Maandagochtend 20 juli voeren we met een beetje motregen verder naar Diksmuide. De IJzer is wel

gekanaliseerd, maar aan de vele bochten kun je wel zien dat het vroeger een rivier was. Tegen de middag kwamen we aan bij Diksmuide, waar je in de verte al de hoge toren van het oorlogsmuseum aan de IJzer ziet. We werden opgewacht door de Engelse havenmeester Tony, die ons een mooi plaatsje wees. Toen hij ons Fries vlaggetje zag, liet hij trots zijn Friese bretels zien. We kregen van hem een zeer uitgebreide brochure over de stad en de omgeving. Ook stond er een mooie stadswandeling in, waarbij de route werd aangegeven met ronde schilden in het trottoir, die we ook gelopen

hebben. Zo zagen we alle hoogtepunten van de stad, die tijdens de Eerste Wereldoorlog vier jaar midden in de strijd lag en volledig werd vernield. Later is de stad weer prachtig in de oude stijl opgebouwd. Daarna hebben we het museum bezocht en uiteraard de 84 mtr. hoge toren, waarop vele etages een tentoonstelling was. Vlakbij is er nog de Dodengang, waar het enige bewaard gebleven Belgische loopgravenstelsel te zien is. Met een interpretatiecentrum, waar aan de hand van voorwerpen en films het verhaal van de beruchte

Dodengang verteld wordt.

Maar wij hadden even genoeg oorlog gezien voor vandaag. Het weer was opgeknapt en we waren toe aan wat vrolijkers, dus we zaten lekker met een drankje in de kuip, die avond.

De volgende ochtend tankten we eerst diesel bij de havenmeester en zette toen koers naar de stad Ieper. Een tocht van 22 km, met één beweegbare brug en 2 sluizen. Voor de brug moesten we een half uur van te voren bellen, zodat er iemand van de sluis deze zou openen. Dat ging vlot en nu wist

hij ook dat we onderweg waren naar de Boezingesas (sluis), die ook voor ons klaar stond toen we hier aankwamen. Ook de 2de sluis werd vlot bediend en zo kwamen we na drie en een half uur varen in Ieper aan. Het laatste deel van de IJzer is smal en wat ondiep, zodat je niet sneller dan 7 km/u kan varen. Ook de stad Ieper lag grotendeels in puin in de oorlog en werd weer herbouwd. Een prachtige Grote Markt met een groot museum over de oorlog, voorzien van een heel mooi Belfort,

(een belfort of hallentoren is een middeleeuwse wachttoren met een stormklok). 's Middags speelde er op de Grote Markt een studenten jazzband van de Universiteit uit Cardiff (Eng.), waar we lang naar geluisterd hebben.

Iets verder staat de Menenpoort, die wat lijkt op de Parijse Arc de Triomf. In en om de hoge poort staan in de muren de namen 250.000 gesneuvelde, hoofdzakelijk Engelse militairen vermeld. Sinds 1928 wordt bij deze poort iedere avond om 20:00 uur de Last Post geblazen en toespraken gehouden. Er komen zeer veel toeschouwers op af uit allerlei landen. Ook veel familieleden van gesneuvelden. Heel indrukwekkend. Je moet er ruim 3 kwartier van te voren al staan, anders zie je niets. En dat iedere avond weer, hoorden we van de havenmeester. Omdat 21 juni een Belgische nationale feestdag is, was het extra druk.

Rondom Ieper liggen talrijke militaire begraafplaatsen. Je kunt er met een bustocht bij langs, maar dat deden wij maar niet. We bleven 2 dagen in Ieper en de volgende halte werd Veurne.

Donderdag 23 juli riepen we eerst de sluis op via de marifoon, zodat de vrouwelijke sluismeester de sluis alvast klaar kon zetten. (tip van de havenmeester) Na een half uurtje varen, konden we zo de openstaande sluis invaren. De tweede sluis werd ook vlot door haar bediend en hierna voeren we via het kanaal Ieper – IJzer weer terug naar de IJzer. Bij de splitsing gingen we bakboord uit richting Fintele. Bij dit heel klein plaatsje ligt de Fintele sluis, aan het begin van het Lokanaal

richting Veurne. Hier is echter ook een aanlegplaats, waar we een dag wilden blijven. De plek lag eerst vol, maar een grote Nederlandse plezierboot zou later vertrekken en de schipper zou dan voor ons de plek vrij maken. Dus gingen we even aan een, iets verder gelegen, lage ponton liggen, totdat we naar de aanlegplaats konden. De sluis Fintele heeft schuine wanden en daarom is er in de sluis een steiger gemaakt, waar je aan vast kunt maken. De handbediende sluis is in 1827 in opdracht van Koning

Willem I aangelegd en is beschermd erfgoed. We deden het voor de rest van de dag rustig aan.

De volgende morgen hadden we met de sluismeester overlegd dat we om 10 uur konden schutten. Eerder kon niet, want hij moest ook nog een aantal bruggen in de omgeving bedienen. Maar goed, hij was weer op tijd terug en na het schutten zou hij ook nog 2 verder gelegen bruggen in het Lokanaal voor ons bedienen. Daarna zou hij aan de volgende ploeg doorgeven dat we er aan kwamen. Op een of andere manier ging er iets fout, want bij de Millebrug was niemand. Er was geen wachtsteiger, zodat we midden in het kanaal moesten blijven liggen. Via de marifoon werd niet gereageerd. Wel konden we een telefoonnummer bellen en een boodschap inspreken. Even later werden we al terug gebeld door de brugwachter. Excuus en hij zou zo snel mogelijk komen. Maar al met al duurde het bijna 3 kwartier tot hij er aankwam, want hij moest ook de bruggen voor een tegenligger bedienen. Maar alle verdere bruggen zou hij voor ons bedienen. Dus we hadden een privé brugwachter en kwamen we tegen 14:00 uur in Veurne aan. Een prachtige stad met een mooie Grote Markt. Daar was wel kermis, dus was het lastig om foto's te maken, maar ook de rest van de stad is zeer de moeite waard.

De weerberichten voor de komende dagen waren storm en regen, dus we besloten om dan maar in Veurne te blijven.

's Nachts was het inderdaad zeer stormachtig en er viel veel regen. Maar gelukkig was het zaterdagmiddag weer droog en konden we toch de stad verkennen. Veurne heeft in tegenstelling tot Ieper en Diksmuide veel minder last gehad van de Eerste Wereldoorlog, omdat het achter de IJzer-linie lag. We maakten een mooie stadswandeling, met behulp van een brochure van de VVV.

Zondagochtend 26 juli verlieten we Veurne weer en voeren via het kanaal Nieuwpoort – Duinkerken naar Nieuwpoort. Er moest eerst geschut worden in de Veurnesluis en direct daarna in de Gravensluis. Deze sluizen maken deel uit van de zogenaamde Ganzenpoot (het complex met de 6 sluizen, eerder door mij benoemd) en zijn getijdensluizen. Ze worden 3 uur vóór en 3 uur na hoogwater bediend. Hierna kwamen we weer in het kanaal Oostende Nieuwpoort, waar we ons om 14 uur meldden bij de Rattevallebrug. Vanaf hier kun je slechts 2 keer per dag, in konvooi, richting Oostende. Inmiddels was het weer begonnen met regenen. Na de 2de brug bij het plaatsje Leffinge, was een prachtige nieuwe steiger waar nog volop plaats was. We besloten om hier aan te leggen. Via de marifoon brachten we de mobiele brugwachter op de hoogte, dat we niet verder gingen. Dat was geen probleem. In de loop van de middag werd het toch weer droog, zodat we het plaatsje even inliepen. Wel mooi, maar wat saai.

Maandag ochtend gaven we aan de mobiele brugwachter weer door dat we verder gingen. We konden ons aansluiten bij het volgende konvooi en alles verliep prima. Na anderhalf uur varen kwamen we weer bij de openstaande sluis van Plassendale, waar we een week eerder hadden overnacht. Hierna draaiden we stuurboord uit en voeren het kanaal Gent – Oostende in, weer op weg naar Brugge. Dat hadden we eerder ook al gedaan, maar toen in tegengestelde richting. Vlak voor Brugge lagen ook al een paar boten te wachten om de stad door te varen. Vanwege de verkeersdrukke gaat dat ook op vaste tijden. We sloten achter aan en na ruim een uur varen waren we een aantal bruggen en een sluis gepasseerd. We besloten Brugge voorbij te varen, omdat we daar 12 dagen eerder ook al waren. In het plaatsje Beernem (ongeveer 7 km verder) kwamen we aan bij een mooie jachthaven, vanwaar we de volgende morgen terug naar Gent zouden varen.

Nadat we eerst boodschappen gedaan hadden vertrokken we rond koffietijd weer uit Beernem. We waren de enige die de richting van Gent uit gingen en konden mooi ons eigen tempo varen. Het

kanaal Gent – Oostende leidt eerst nog door een mooie groene omgeving. De dorpjes liggen wat verder van het kanaal af. Verderop wordt de omgeving wat kaler en is er wat industrie. Ongeveer 7 km vóór Gent is er een splitsing, waar ook weer meer beroepsvaart vaart in de richting Deinze, via het afleidingskanaal de Leie. Wij gingen rechtdoor en via de ringvaart, kwamen we om 14 uur aan bij de jachthaven van Merelbeke, waar we eerder ook al waren, toen we van Antwerpen kwamen. De havenmeester komt pas om 18 uur, maar omdat we de code nog wisten van het toiletgebouw, konden we alvast douchen en daarna de wasmachine aanzetten. Dat is het voordeel als je ergens al eens bent geweest!

Later kwam de vriendelijke havenmeester even langs voor het liggeld. Toen hij hoorde dat we de Leie op wilden, gaf hij ons het advies om dat via de stad te doen en niet via de ringvaart. Verderop in Gent komen de Bovenschelde en de Leie samen.

De volgende dag, woensdag 29 juli, voeren we inderdaad eerst de stad in en kwamen via het Ketelvest, (het verbindingswater tussen de twee rivieren) op de Leie. Hier waren we eerder al eens langs gefietst, maar nu dus met de boot. Al met al een omweg van ongeveer 6 km, maar zeer beslist de moeite waard. Na het oversteken van de ringvaart, om Gent, voeren we de Oude Leie op. Deze wordt alleen nog maar gebruikt door de pleziervaart. De sluismeester van Boezingesas, had ons dit al aangeraden. En terecht, want de Leie wordt hier vergeleken met de Utrechtse Vecht. Het slingert door een

prachtig landschap met veel luxe huizen. Na iedere bocht is er weer veel moois te zien, echt een aanrader. Na ongeveer 2 uur varen kwamen we bij het plaatsje St. Martens Latem aan, waar een aanlegsteiger is met officieel één ligplaats voor plezierboten en de rest wordt gebruikt door

rondvaartboten. Je mag er wel liggen, maar als er een rondvaartboot komt, moet je plaats maken. Die ene plaats was bezet door een Zwitserse boot, dus we namen maar de gok dat er geen rondvaartboot kwam. Na een paar uur vertrokken de Zwitsers weer en gingen wij op die plaats liggen, dus helemaal legaal. St. Martens- Latem is een prachtig dorpje met veelal witte huizen en de kerk is zelfs wit. Het lijkt Thorn wel. Aan het water een groot, kasteelachtig pand, wat vroeger bij de Abdij hoorde, de Tempelhoeve genaamd. Verder heel veel kunst en beelden overal en veel luxe eetgelegenheden, alles zeer

goed verzorgd en onderhouden. Later hoorden we op de radio dat Latem het gezondste dorp van België was. De inwoners werden er gemiddeld 6 jaar ouder dan ergens anders. Uiteraard bleven we de nacht hier liggen.

Helaas regende het de volgende ochtend een beetje, maar het was niet koud. Met een rustig gangetje voeren we weer verder over de Leie. Het leek wel of er nog meer bochten in lagen. En steeds weer een prachtig uitzicht.

We waren maar gestopt met filmen en foto's maken, want je kon dat wel constant doen. Een tocht over de Leie is absoluut een aanrader. Tegen de middag knapte het weer op en kwamen we aan bij de openstaande sluis van Astene. Er lag wel een ophaalbrug over, maar die hoefde voor ons niet omhoog, we konden er prima onderdoor. Net na de sluis lag een mooie aanlegsteiger, die helemaal vrij was. Dus maar aanleggen. Na het brood eten

trokken we de wandelschoenen aan voor een wandeltocht naar het kasteel Ooidonk, ongeveer 2,5 km verder. Het kasteel bleek alleen op zondag open te zijn, maar de tuinen konden wel bezichtigd worden. Zeer mooi aangelegd en vanuit de tuin was het kasteel ook heel goed te bekijken, weliswaar alleen de buitenkant. 's Avonds nog even door het dorp Astene gewandeld, maar dat was niet erg bijzonder. Toen we weer bij de boot kwamen, viel het ons op dat er boven de deur van het restaurant/museumpje, net naast de aanlegplaats, pontificaal een grote Friese vlag hing, heel apart. Waarom weten we niet, want het was gesloten.

Na een koude nacht, scheen vrijdagmorgen (31 juli) de zon uitbundig en voeren we verder richting Deinze. Nog meer prachtige en erg grote huizen aan de waterkant. Na een paar km kwamen we al vroeg aan bij een mooi aangelegde kade in Deinze. We hadden een goed zicht op de mooie kerk die tijdens de oorlog gespaard bleek te zijn. Verder is er in Deinze veel nieuwbouw, niet veel bijzonders. Maar goed de winkel was vlakbij voor een paar boodschappen en na de middag vertrokken we weer. Na 2 km was het gedaan met de mooie Leie en kwamen we op de splitsing van het afleidingskanaal Leie. Dit kanaal loopt verder in de richting Kortrijk en gaat via Lille naar Frankrijk. Vanaf hier is er

weer veel vrachtaart. Na de sluis van St Baafs-Vijve is er in een zijarm de jachthaven van Waregem, waar we aanlegden voor de nacht. Wel wat onrustig, vanwege de zuiging van de vrachtschepen, maar wel veilig. De haven ligt wat verder van het plaatsje Waregem, dus bleven we aan boord.

Met zonnig weer vertrokken we zaterdag weer, op naar de volgende sluis, zo'n 10 km verder. Een paar honderd meter vóór ons voer een vrachtschip, dat we probeerden bij te houden. Dat lukte en zo kwamen we na een uur bij de sluis van Kuurne, waar ook al een motorjachtje wachtte. We konden vlot invaren en weldra kwamen we al aan bij Kortrijk. De Leie splitst zich hier in een doorgaande route en een zijkanaal, waar achter een brug de aanlegsteiger was. Plaats genoeg en vlak bij het centrum. De havenmeester kwam ook al vlot langs en gaf ons een duidelijke plattegrond en informatie.

Liggeld € 8,- per nacht, incl. water en stroom. Omdat we vanaf Kortrijk het kanaal Bossuit – Kortrijk op willen varen, moesten we ons eerst telefonisch aanmelden voor de blokvaart (konvooivaart) dat 3 maal daags kan. Op zondag is het gesloten, dus we meldden ons aan voor de vaart van maandag 07:30 uur. Het betekende dat we 2 nachten in Kortrijk bleven, wat geen straf is. Het is één van de oudste steden in België met veel oude kerken, een Belfort, mooie Grote Markt en een mooi winkelcentrum. Zondags hebben we het Budaeiland bezocht, wat gevormd wordt door de splitsing van de Leie. Het gebied langs de rivier is erg modern ingericht met een paar zeer aparte bruggen en zelfs een strandje. Erg strak allemaal, maar wel mooi.

Kortrijk
de doorvaart door Doornik

Maandagochtend stonden we al vroeg op, om op tijd bij de sluis te zijn voor de konvooivaart. Nadat we groen licht kregen om de haven uit te varen, konden we zo na een paar meter al de openstaande sluis invaren. De konvooivaart bestond uit onze Libertas en .....verder niets meer. Een zeer vriendelijke en behulpzame sluiswachter stond ons al op te wachten en pakte de touwen aan. De sluizen zijn maar 40 mtr lang en worden met de hand bediend en tijdens het schutten kwam hij naar onze boot voor een praatje. Ook bij de tweede en derde sluis ging het op deze manier, erg gezellig. De andere sluizen in het kanaal zijn weer veel groter, lagen wat verder van elkaar en worden elektrisch bediend. De sluiswachter gaf via de telefoon door dat we er aan kwamen en inderdaad de andere sluizen stonden al voor ons klaar. Na ongeveer 2 uur verlieten we het kanaal Bossuit – Kortrijk en voeren de Boven Schelde op in zuidwaartse richting. Ook hierin liggen een paar sluizen, maar ook

dat ging voorspoedig en zo kwamen we bijtijds in Tournai (Doornik) aan, waar nog plaats was aan de steiger. We zijn hier al eerder geweest, maar het blijft een mooie stad en zelfs één van de oudste steden in België. De doorvaart door Doornik wordt geregeld met lichten. Als er dan weer een paar schepen

passeren is het wel wat onrustig. Ná 19:30 uur is het echter gebeurd met varen.

Na een rustige nacht vertrokken we dinsdag 4 aug. weer verder. Zo'n 10 km verderop, bij de plaats Antoing vlak voor de Franse grens, ligt een bunkerschip, waar we diesel tankten. Op 2 minuten lopen afstand was een Aldi winkel, waar we gelijk inkopen konden doen. De Boven Schelde gaat verder richting Frankrijk, maar wij gingen bakboord uit. Kort hierna meldden we ons via de marifoon aan bij sluis Peronnes 2, dat aan het kanaal Nimy – Blaton ligt, richting Mons (Bergen). We werden ruim 5 meter omhoog geschut en nog geen 2 km verder, bij sluis Peronnes 1 nog eens 12.50 meter omhoog. Hierna wordt het kanaal erg mooi met veel groen en bomen. Het was er zeer rustig en tot Mons, zo'n 30 km verderop passeerden we geen enkele sluis. Af en toe een vrachtschip als tegenligger.

Bij de stad Mons eindigt het kanaal Nimy – Blaton en gaat verder als het Canal du Centre. Na nog 2 sluizen kwamen we aan bij de kade, bij de plaats Thieu. We hadden bij de laatste sluis gevraagd of het oude deel van het Canal du Centre, met de vier antieke scheepsliften nog bediend werd, de volgende ochtend. Dat zou inderdaad kunnen en verwachtingsvol meerden we af aan de kade.

Het oude gedeelte van het Canal du Centre wordt via een sluisje bereikt vanaf het nieuwe kanaal, waar de grote scheepslift van Strépy – Thieu aan ligt. Toen we 's ochtends belden voor toegang tot het sluisje, kregen we te horen dat het sluisje niet bediend kon worden. Oorzaak onbekend, maar dat hield wel in dat we via de grote scheepslift verder moesten. Op zich geen straf, maar we hadden ons erg verheugd op

de 4 antieke scheepsliften, die elk een hoogte van ongeveer 17 meter overbruggen. Helaas het was niet anders en we meldden ons voor de grote scheepslift, die in één keer 73 meter omhoog gaat. Na een kwartier wachten kwam de grote bak naar beneden en konden we invaren. Hierna gingen we helemaal alleen weer omhoog, wat een service. Op de loopbrug over het water stonden veel toeristen te kijken hoe wij omhoog gehesen werden. Veel foto's werden er gemaakt. Na het uitvaren, voeren we over een lang aquaduct dat weer aansluit op het kanaal.

Spoedig kwamen we aan bij de splitsing. Linksaf richting Brussel en rechts naar Charleroi, wat wij deden. Je komt dan op het kanaal Charleroi – Brussel. Ook dit kanaal is in tegenstelling tot de naam zeer de moeite waard. Je vaart tussen groen begroeide heuvels door en niets lijkt op een saai kanaal. Erg mooi en na 26 km kwamen we op de splitsing van de Sambre bij Charleroi. Rechts richting Frankrijk tot zover het bevaarbaar is. Links naar Namen, wat wij deden. Je komt eerst door een troosteloze omgeving met alleen maar vervallen staalfabrieken. Het is een en al roest, wat je ziet. En verder snelwegen langs het water. Niet erg gezellig, maar ja je moet wel verder. Op de Sambre is praktisch geen aanleg mogelijkheid. Alleen bij een sluis of loswal kun je aanleggen. Na 10 km en 2 sluizen verder kwamen we bij een zijkanaaltje waar een zwaai kom en wat industrie was.

voeren tussen groene heuvels. Helaas wordt de Sambre door sommigen ook gebruikt als afvalbak, bij de sluizen dreven er talrijke lege flesjes en andere zooi. Veel plaatsjes en dorpjes zagen we niet

vanaf het water, alleen bij Auvélais voeren we door de bebouwing. Bij de plaats Floreffe stond een grote abdij op een heuvel, die je al van ver kon zien. Na 5 vlot bediende sluizen voeren we rond 14:00 uur Namen binnen, met de Citadel prominent in het zicht. Hier mondt de Sambre uit in de Maas, die we tot Mook zullen blijven volgen. Aan de overzijde van de citadel meerden we af in de jachthaven Jambes, mooi gelegen onder de bomen. We hadden vanuit de kuip een prachtig uitzicht op o.a. de citadel, die 's avonds verlicht is en het casino bij het hotel Beauregard, waar we ooit nog eens gelogeerd hebben. Op het drijvend havenkantoor is een terras waar 's avonds live muziek gespeeld werd, met een zangeres. We konden het achter op de boot heel goed volgen. Na een warme nacht werden we met stralend weer wakker. Na het ontbijt deden we eerst boodschappen en na een broodje gingen we naar de citadel aan de overkant. Dat was een heel geklauter, maar we werden beloond met een prachtig uitzicht over de stad en de Maas. De citadel is een erg groot complex, waar ook een restaurant is gevestigd. Verder is er het beroemde parfumerie-atelier van Guy Delforge in de catacomben. Dit is zeer bekend en ook het Belgische Koninklijk Huis bracht er eerder een bezoek aan. Joke heeft er ook parfum gekocht. Later brachten we nog een bezoek aan de stad en tegen borreltijd waren we weer terug op de boot. 's Avonds lekker mosselen gegeten met gebakken aardappeltjes en salade. Tegen 20:00 uur kregen we onweer en regen en bleven we op de boot. Onze volgende bestemming werd Luik.

Hier konden we aan een afgemeerde ponton vast maken. Niet luxe, maar wel uit het vaarwater en veilig. In de zwaai kom lagen we mooi in het zonnetje en de volgende morgen weer verder naar Namen.

De komende 40 km voeren we (op 06 augustus) weer verder over de Sambre. Eerst nog wat schuine betonplaten langs het water, die hun beste tijd gehad hadden. Maar na poosje zag het er allemaal wel mooi uit, we

Bij de plaats Floreffe stond een grote abdij op een heuvel, die je al van ver kon zien.

Na 5 vlot bediende sluizen voeren we rond 14:00 uur Namen binnen, met de Citadel prominent in het zicht. Hier mondt de Sambre uit in de Maas, die we tot Mook zullen blijven volgen. Aan de overzijde van de citadel meerden we af in de jachthaven Jambes, mooi gelegen onder de bomen. We hadden vanuit de

< (gezicht op Namen vanaf de citadel)

Omdat we een lange afstand voor de boeg hadden, vertrokken we bijtijds uit Namen. Na 2 km kwamen we bij de eerste van de vier sluizen voor deze dag. We waren de enige boot en werden vlot geschut. Het was een beetje heilig, maar niet koud. Links en rechts zagen we hoge rotsen, waar ook aan bergbeklimmen wordt gedaan. Af en toe

passeerden we een jachthaventje, die vaak zijn gelegen in een voormalig sluisje. Vroeger waren er veel meer sluisjes in de Maas, die nu zijn vervangen door een paar grote. Soms passeerden we een vrachtschip als tegenligger, maar verder werd er niet veel gevaren.

Ongeveer op de helft voeren we door Hoei, waar een grote kermis was. Jaren geleden waren we er al eens. Nu voeren we door naar Luik, waar we na 6 ½ uur varen aan kwamen. Het was erg druk in de jachthaven, die is gelegen in een zijarm. Het was zaterdag en veel mensen komen er speciaal voor de zondagsmarkt. Die is ruim 4 km lang en altijd zeer druk. Maar we vonden nog een plaatsje, waar we met passen en meten tussen konden. In de steiger was een knik, dus niet ideaal, maar met flink wat stootwillen er tussen ging het wel. De volgende dag zouden er weer boten vertrekken en dan mochten we de boot verleggen, hoorden we van de assistent havenmeester. Dat werd inderdaad zondagmorgen al geregeld en daarna gingen we naar de markt. Veel groenten en fruit tegen lage prijzen. We namen ook nog een lekker gegrild kippetje mee voor de avond. Ondanks een paar

buitjes was het weer niet slecht. Maandagochtend (10 aug.) hebben we eerst de boot gesopt en 's middags de stad in. In Luik lig je een week, voor een bedrag van 3 dagen! Alleen komt er per dag nog wat voor de stroom bij. We bleven echter maar 4 dagen. Dinsdag, 11 augustus was het erg warm. We wilden ons daarom niet te druk maken en hadden een rustige ochtend. 's Middags toch nog even de stad in geweest tot het Place Lambert, waar in december altijd de

kerstmarkt wordt gehouden. Er is ook een winkelcentrum bij met airco. Later op de boot hebben we lekkere moussaka gemaakt, dat smaakte met een ouzo en Griekse muziek erbij prima. En dat lekker achter op de boot. Net of we in Griekenland waren.

Woensdag (12/08) vertrokken we al vroeg uit Luik met bestemming Maastricht. We wilden een

plaatsje bij de St Servaasbrug (vlak bij het centrum) en daar moet je vroeg bij zijn. Na ruim 2 uur varen, kwamen we bij de sluis van Lanayen, waar je bijna 13 meter naar beneden gaat. Er ging eerst een zeer groot vrachtschip in, dus we moesten nog wachten. Later konden we samen met 2 vrachtschepen geschut worden en kwamen we tegen 11 uur aan in Maastricht. Ook hier was het erg warm en bleven we op de boot, in de schaduw. Ook donderdag (13/08) was het eigenlijk te warm,

maar zijn we 's middags toch nog even op pad geweest. 's Avonds wilden we naar de repetitieavond van het beroemde mannenkoor: de Maastrichter Staar. Volgens een affiche op de deur van de oude locatie, zou de repetitie vanaf 11 augustus weer begonnen zijn, op maandag en donderdagavond. Keurig op tijd waren we bij de nieuwe oefenlocatie, vlak bij de boot aan de andere kant van de Maas. Helaas bleef alles donker en er was niemand te zien. Jammer en volgende keer beter. Toen we terug waren bij de boot werd de lucht zwart en begon het hevig te waaien. Wij dachten aan onweer, maar nadat we de boot dicht gemaakt hadden, bleef het bij wat bliksem en af en toe wat gedonder. Later een paar spatjes regen, maar daar bleef het bij.

Vrijdagmorgen tankten we eerst diesel bij het bunkerschip in Maastricht en voeren we rond 9 uur weer verder. Eerst door het Julianakanaal, omdat de Maas hier niet bevaarbaar is. Pas na Maasbracht vaar je op de Maas rivier met flink wat bochten. De omgeving ziet er ook goed uit met mooie groene oevers. Na 70 km varen en vier sluizen kwamen we aan in Venlo, waar de stadshaven al bijna vol lag. Maar we vonden toch nog een plaatsje. In vergelijking tot jaren terug, toen we hier ook al eens waren, was het havenfront heel mooi ingericht. Langs het water, mooie winkels met

daarboven luxe appartementen. Verder een mooi wandelgebied langs het water. Ook de binnenstad van Venlo (vlak bij de haven) ziet er erg leuk uit en is beslist de moeite waard.

Zaterdagmorgen (15/8) vertrokken we weer met

zonnig weer. We passeerden leuke plaatsjes zoals o.a. Arcen. Na de sluis van Sambeek begon het te regenen. Na nog een uur voeren we langs Cuijk, waarna je op een splitsing richting de Mookerplas, het Maas Waalkanaal of verder de Maas af kan varen. Wij voeren

echter na ruim 60 km de Kraaijenbergse plassen op, waar we aanlegden bij WSV Cuijk. Dit is een verenigingshaven, waar we vriendelijk werden ontvangen. We konden zelfs op de boot gebruik maken van Wifi. Omdat het bleef regenen bleven we na het aanleggen aan boord.

Helaas toen we opstonden regende het nog steeds. We voeren weer terug naar de Maas en daarna het Maas- Waalkanaal in. Dit kanaal is 13 km lang en eindigt bij Weurt, waarna je de Waal op vaart. Vanwege de lage waterstand werd er waterbesparend geschut, wat inhield dat de helft van de sluis maar gebruikt werd. Dit ging door middel van een extra deur in het midden van de sluis. Ook werd er gewacht tot er meerdere schepen in de sluis lagen. Na ongeveer 3 kwartier konden we dan toch de Waal op en voeren we stroomopwaarts richting Nijmegen. Bij de bruggen van Nijmegen was de stroom sterk en kropen we met een gangetje van maar net 5 km verder. Na de bruggen viel het weer mee en haalden we toch nog 7 à 8 km. Ook de grote vrachtschepen gingen ons maar langzaam voorbij. Het nam toch 3 uur in beslag voordat we bij Millingen het Pannerdens kanaal op konden varen. Daar kregen we stroom mee en ging de snelheid gelijk naar 14 km. Na een uurtje bereikten we Arnhem, waar mee afmeerden bij RZV Jason, een verenigingshaven waar we vaker geweest zijn. Het had de hele dag geregend en het hield maar niet op. Na het afrekenen kwamen wij niet meer van boord. Ook de havenmeester hield het voor gezien, zo vertelde hij, en ging naar huis.

Maandag 17/8 deden we eerst boodschappen, vlakbij de haven, tankten water en vertrokken om 10:30 uur richting IJssel. Na ons vertrek regende het alweer, dus voeren we maar door. We passeerden Zutphen en Deventer. Het was niet druk op de IJssel, een paar vrachtschepen maar. Tegen half zes kwamen we aan in Hattem, na 95 km varen in de regen. In de ruime jachthaven was nog plaats genoeg. Ook hier kwamen we niet meer van de boot. Gelukkig zijn we al vaker in Hattem geweest, anders was het wel sneu. Want het is een prachtige plaats om te verkennen. Gelukkig werden de weersverwachtingen voor de komende dagen weer beter.

De volgende ochtend voeren we door naar Zwolle en via Zwartsluis naar de Arembergergracht,

waar het erg rustig was. We konden merken dat het hoogseizoen al weer voorbij was. Via de Beulakkerwiede voeren we naar Giethoorn, waar het nog wel druk was. Het leek ons leuk om weer eens door Giethoorn te varen met onze bijboot, die is voorzien

van een elektrische buitenboordmotor.

Er waren meer toeristen met hetzelfde idee. Wat een bootjes en het leken wel bots bootjes. Sommige hadden totaal geen idee van varen. Maar de snelheden zijn erg laag, dus alles liep goed af. We besloten om later op de middag door te varen naar een aanlegplaats, vlakbij Steenwijk. Zodoende konden we de volgende ochtend in Steenwijk eerst boodschappen doen en toen later naar Ossenzijl.

Hier vandaan voeren we via het Tjeukemeer naar Joure. Daarna via Sneek weer terug naar Leeuwarden, waar we op 25 augustus weer aan kwamen.

Vrienden van ons, die in Nieuwe Zeeland wonen, waren op dat moment bij familie in Bergum en die wilden we daar ontmoeten.

We kunnen terug zien op een mooie vaartocht met een koude start, gevolgd door een warme zomer. Wel soms wat regen af en toe, maar daar waren de boeren dan weer blij mee.

Joke en Eric van den Hurk

Vaargegevens

Lengte vaartocht:	1827 kilometer
Draaiuren;	227 uur
Diesilverbruik:	574 liter
Gem. verbruik:	2,53 ltr/uur

Aantal sluizen:	86
Scheepsliften:	1
Duur vaartocht:	107 dagen
Gelegen in havens	58 nachten

Havengeld België:	€ 406,50	(in België ontvingen we € 82,- korting wegens lidmaatschap * VVW)
Havengeld Nederland:	<u>€ 205,05</u>	
Totaal	€ 611,55	

Vlaams vaarvignet: € 40,-

De Libertas is een BEGE 1000 OK, gebouwd in 2006 door Bootcentrum Geertsma in Grou. Voorzien van een 54 PK Yanmar motor.

*VVW = Verbond van Vlaamse Watersportverenigingen.

EINDE

